KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 2. Helmikuu. | TOIMITTAJAT: JOHN SUNDBERG Vastaava. HUUGO NYBERG Toim. sihteeri. | 20:s vuosik. 1915.

— *Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa.* — *Hinta 1 mk. 50 penniä koko vuodelta.* —

Päättäkää koko elinajaksenne ottaa raamattu ohjaajaksenne ja neuvonantajaksenne!

(Eräs piispa on kirjoittanut raamatun arvosta ja tärkeydestä seuraavaa ja olen sitä hiukan sovitellut n in helppotajuiseksi, että kuuromykät ymmärtäisivät sitä.)

Raamattu on Jumalan armon vara-aitta sielullemme, sellainen tiekartta, jonka mukaan meidän tulee kulkumme (elämänvaelluksemme) asettaa jos tahdomme saada ijankaikkisen elämän. Siinä on kaikki, mitä tarvitsemme tullaksemme rauhallisiksi, pyhiksi ja onnellisiksi; Jos ihminen esim. tahtoo tietää, ku'nka hänen p'tää oikein alkaa elämänsä, niin huomatkoon nämä Daavidin sanat: „Kuinka nuorukainen tiensä puhdistaisi? Koska hän itsensä käyttää sinun (Jumalan) sanasi jä keen" (Ps 119: 9).

Kehoitan teitä ottamaan raamatun lukemisen itsellenne tavaksi. Älkää antako minkään saada itseänne luopumaan siitä tavasta. Älkää antako kumppanienne naurun ta sen perheen jumalattomuuden, jossa asutte, estää itseänne raamattua lukemasta Hankkikaa itsellenne raamattu sekä myöskin a.kaa sen lukemiseen. Älkää välittäkö niiden puheista, jotka sanovat raamatun olevan ainoastaan saarnaajien ja vanhojen ämmien kirjan. Se on kirja, josta kuningas Daavid haki viisautta ja ymmärrystä. Se on kirja, jonka nuori Timoteus (joka tuli Kristuksen uskolliseksi palvelijaksi) tunsi lapsuudestaan alkaen Älkää hävetkö sen lukemista. „Joka sanan katsoo ylön, hän turmelee itsensä" (Sananl. 13 13).

Lukiessanne raamattua rukoilkaa Pyhän Hengen armoa voidaksenne ymmärtää, m.tä luette. Ilman Herran armoa on Jumalan sanan ymmärtäminen samallaista kuin sokean lukeminen.

Lukekaa raamattua kunnioituksella sillä se on Jumalan sana eikä ihmisten sana, ja uskokaa ehdottomasti, että kaikki, minkä Jumalan sana hyväksyy on oikein ja minkä se kieltää, se on väärin. Olkaa vakuutetut, että kaikki sellainen ihmisten oppi eli opetus on väärä, mikä ei voi kestää raamatun koetusta. — — —

Siten tulette varjelluiksi väärän opin pahoista seurauksista, eivätkä maailman ihmisten vaaralliset mielipiteet saa itseänne villitä. Olkaa varmat, että jokainen elämän suunta, joka on vastoin raamattua, on syntinen ja hyljättävä. Pitäkää vaarin Jumalan sanasta, niin selvenee teille moni omantunnon asia ja ymmärrätte nyt, mitä ennen epäilitte, onko oikein vai väärin. Huomatkaa, kuinka eri tavalla kaksi Juudan kuningasta luki Jumalan sanaa: Kun Jojakim luki sitä, niin leikkasi hän sen rikki ja heitti tuleen (Jer. 36: 23). Minkätähden? Sentähden, että hänen sydämensä nousi sitä vastaan eikä tahtonut totella sitä. Kun taas Josia luki sitä, niin repäisi hän heti vaatteensa, ja nöyryytti itsensä ja itki Herran edessä (2 Aik. 34: 19). Ja minkätähden? Sentähden että hänen sydämensä oli tunteikas ja tottelevainen. Hän oli valmis kaikkeen, minkä Sana osotti hänen velvollisuudeksensa. Seuratkaa tekin tämän Josian, vaan älkää edellisen Jojakimin esimerkkiä!

Ja lukekaa raamattua säännöllisesti. Ainoastaan siten voitte tulla taitaviksi raamatussa. Siitä ei ole suurta hyötyä, jos silloin tällöin piki-

mittä'n silmäilee sitä. Jos sillä tavalla tekee, niin ei ainakaan voi koskaan tutustua syvästi sen aarteisiin eikä saada käteensä Hengen miekkaa eli voimaa taistelun varaksi pahaa vastaan. Vaan koettakaa ahkeralla lukemisella koota muistiinne runsas varasto raamatun tietoja, silloin tulette kohta tuntemaan niiden arvon ja voiman. Sopivat raamatunlauseet juolahtavat silloin aina mieleenne kiusauksen hetkinä. Raamatun käskyt kuuluvat korviinne epäilyksen aikoina. Sen lupaukset ka kuvat korvissanne alakuloisina ollessanne. Ja saatte tuntea todeksi nämä Daavidin sanat: „Minä pidän sydämessäni sinun sanasi, etten rikkoisi sinua vastaan" (Ps. 119: 11) sekä nämä Salomonin sanat: „Koskas vaellat, niin ne (käskyt) johdattavat sinua töissäsi; koskas lepäät (ajattelet) niin ne puhuttelevat s'nua." (Sananl. 6: 22).

Koska meidän aikamme on lukemisen aika, niin olen sentähden tahtonut puhua juurtajaksain tästä asiasta. Nykyjään ilmestyy painoista paljon kirjoja, vaan ne eivät kaikki ole todella hyödyllisiä. Kaikellaisia sanomalehtiä on myös kyllältä, joiden monenkin suunta todistavat huonon ajan mielipiteistä. Keskellä vahingontulvaa tahtoisin erityisesti puolustaa Herran omaa kirjaa ja varoittaa teitä unhottamasta sitä. Kavahtakaa, ettei sanomalehtien ja romaanien lukeminen teitä vangitse, niin että profeettojen ja apostolien kirjat jäävät teiltä käyttämättä ja tulevat teistä halveksittaviksi. Kavahtakaa, ettette käännä huomiotanne vapaamietteisiin ja pilasanoihin ja siten vieroitatte itsenne pois semmoisista hyvistä kirjoista, jotka ylentävät mieltänne ja pyhittävät sydäntänne.

Osottakaa, nuorukaiset, raamatulle koko ikänne se kunnia, joka sille tulee. Mitä muuta lukenettekin, niin lukekaa kuitenkin etupäässä raamattua ja kavahtakaa huonoja kirjoja. Huonot kirjat voivat vahingoittaa sieluanne enemmän kuin osaatte aavistaakaan. Pankaa kaikille kirjoille sikäli arvoa, mikäli ne ovat yhtäpitävät raamatun kanssa. Ne ovat aina parhaimpia kirjoja, jotka sisälläpitonsa puolesta ovat likinnä raamattua, ne taas huonoimpia, jotka ovat kauimpana siitä ja vastustavat sen oppia.

Tuo kirjo tus on Liverpoolin piispan J. C. Rylen teoksessa *„Ystävällisiä neuvoja nuorukaisille"* Tämä teos on sisältönsä puolesta hyvin arvokas ja opettavainen. Siinä on eri kirjoituksia m. m. nuorukaisten vaaroja ja erityisiä neuvoja nuorukaisille. Hinta on vain 85 p., 91 sivua.

Lähetti *Juho Suoninen.*

—•—

Taivainen kipinä.

Loi Luoja meidän sydämeen
taivaisen kipinän,
mi johtaa meitä oikeaan
poluilla elämän.

Se omantunnon ääni on,
mi meitä johdattaa;
sen ääntä aina seuraten
sielumme rauhan saa.

Oi, taivahista kipinääs
sä vaali, lapsi maan!
Sen tulta pyhää, syttyvää
ä' laske sammumaan.

Vaan sitä hellin varjele
ja usko johtoon sen,
niin löydät viimein onnesi
keskel ä murheiden.

Ja parhain onni sulla on
kun hyveet vallan saa;
kun loppuu mainen retkesi
et pelkää kuolemaa.

Mikko S.

—•—

Juho Wäisäsen luokkatovereille.

Rakkaat ystävät!

Jo monta kertaa olin aikonut käydä Iisalmen vaivaistalolla tervehtimässä sairasta opp lastani Juho Väisästä, mutta esteitten takia siirtyi matkani tuonnemmaksi. Mutta kesällä 1914 elokuussa toteutui aikeeni ja eräänä päivänä päätin lähteä, vaikka sodan myrskyt pauhasivat ja epämukavat keskiyön junamatkat olivat vastenmieliset.

Oletteko matkustaneet Kuopiosta Iisalmelle? Sen radan näköalat ovat kauniimpia Suomessa ja kesäyön lumoava hiljaisuus ja taivaan punarusko kohottivat maisemain suloutta. Ihanat vaihtelevat saaret, salmet ja järvet herättävät huomiota, puhumattakaan komeasta Kallaveden sillasta, jonka yli kiidät nopealla vauhdilla. En joutanut torkkumaan, sillä ensi kerran ihailivat silmäni näitä kauniita maisemia.

Aikaisemmin oli aikomukseni ollut astua noin 6 km. matkan asemalta vaivaistalolle, mutta matkalla tapasin Kiuruveden postimiehen, jonka rattailla pääsin jatkamaan matkaani perille. Sattuipa niin mukavasti, että tämä vanha kyytimies, joka muistaakseni noin 30 vuotta on kulettanut Kiuruveden postia, oli erään tuttavani kuur. mykän tytön sukulainen, ja pian sukeutui vilkas keskustelu meidän kesken. Mutta kilometrit sujuivat pian ja Iisalmen pappilan avarat ja tasaiset viljavainiot aukenivat silmäini eteen. Vanha, juhlallinen kirkko ja pappila muistuttivat minulle kirjailija Juhani Ahoa, sillä täällä hän oli viettänyt nuoruutensa päivät ja elänyt satumaailmassa.

Vaivaistalon portilla jätin hyvästit matkatoverilleni, otin vastaan talon postin ja astuin päärakennusta kohdin. Kohta sain tietää missä rakennuksessa oppilaani viettää ilotonta elämäänsä ja suuntasin askeleeni sinne. Huomattuaan minun tulevan kuvastui ilon hymy Juhon kasvoille ja hän ojensi kömpelön kätensä minulle. Kova nivelreumatismi on vetänyt sormet koukkuun, niin ettei hän voi käyttää käsiään ja samoin on jalkojen laita. Sitä paitsi hänellä usein on jäsenten kolotusta. Samassa huoneessa makasi kaks miestä, toinen aivan nuori, mutta jossakin työssä loukkaantunut ja tullut ikipäiviksi kykenemättömäksi työhön. Tämä mies on Juhon ainoa toveri, jonka kanssa hän juttelee.

Rakkaat luokkatoverit!

Oletteko lähemmin ajatelleet luokkatoverinne Juhon surkeata kohtaloa. Miltä teistä tuntuisi olla aina sängyn omana, joka päivä tuntea jäsenissä kolotusta ja sormet niin jäykistyneinä ettei voisi pidellä lusikkaa. Kova kohtalo niin nuorelle m'ehelle! Jos sinä, rakas toveri, ajattelet hänen kovaa kohtaloaan, niin olen varma, että sydämmesi lämpiää ja sinä sanot: „Mitä minä voin tehdä auttaakseni häntä?" Ja minä vastaan sinulle: „Kirjoita usein hauskoja kirjeitä hänelle, ne virkistävät hänen mieltään. Jos sinulla on varoja, niin lähetä hänelle sanomalehtiä ja hyviä kirjoja, joita sinä jo olet lukenut ja siis et enää tarvitse. Monella tavalla voit ilahduttaa hänen mieltään. Ja, jos et muuta voi tehdä, niin voit rukoilla hänen edestään, että Jumala lieventäisi hänen tuskansa ja korjaisi hänet pois ijankaikkiseen kotiin."

Ensimäisen kerran söin aterian vaivastalossa, aivan samaa ruokaa, mitä talon omat asukkaat. Hyvältä se maistuikin pitkän matkan kulettua. Syötyä puhelin vielä kauan Juhon kanssa ja luin hänelle ja ajoin maitokärryissä Iisalmen kaupunkiin vaivastalon johtajan seurassa. Siellä kävin erään kuuromykän kotona, vaan en tavannut häntä. Myöskin kävin neiti Edith Rissasen kirjakaupassa. Hän on kuuromykkäin Auttajayhdistyksen asiamies Iisalmella ja heidän lämmin ystävänsä, jolle he ovat suuressa kiitollisuuden velassa.

Väsyneenä tulin asemalle ja siellä sain odottaa keskiyöhön ennenkuin juna saapui Kajaanista. Siis kotimatkallani kuljin myös yötä myöten ja ihailin samoja kauniita seutuja, joita jo menomatkalla olin nähnyt. Tapasinpa erään tuttavan junassa ja pian meni matka, juna vihelsi ja pysähtyi Kuopion asemalle. — Surulliset muistot jäivät mieleen tältä matkalta.

Lämpimät tervehdykset teille kaikille, ystävältänne *L. E. A.*

—•—

Orpojen joulu.

(Jatk. n:o 1).

Maisteri nauroi ja vastasi: „Ei yhtä ilman kahta! Mennään vain hakemaan!"

He poikkesivat Risu-Tiltan mökille. Siellä olivat kaikki perheen jäsenet koolla. Perheen muodostivat Tilta itse, Paavo, kolme kissaa: „Mirri", „Murri" ja „Kurri" sekä kanat: „Tikka" ja „Tipu".

Tilta hämmenteli puuropataa liedellä ja kanat kuopivat paljasta maata pankon vierestä.

Paavo leikkeli koriste-paperia astia-hyllyn laitoihin.

Kovin ilostuivat Tilta ja Paavo kun vieraat saapuivat Paavoa hakemaan. Mutta sitte Paavo kysyi suru-mielin:

„Jääpikö äiti yksin?“

„Lapseni! Älä puhu tuhmuuksia!“ torui Tilta. „Olenko yksin kun vietän Wapahtajan syntymäjuhlaa! Hän on täällä luonani“.

„Hyvästi sitten ja hauskaa Joulua!“ Ja vieraat menivät vieden Paavon muassaan. Tiellä tapasivat he vielä kaksi kerjäläis-sisarusta Hertan ja Einon. Nämä otettiin mukaan. Kuuden hengen joukolla he sitten ajaa hurauttivat kartanoon.

Rouva itse tuli ulos lapsia hakemaan. Heidät vietiin sisälle, puettiin puhtaisiin ja eheisiin vaatteisiin.

Kun he olivat saaneet teetä ja leipiä, mentiin saliin. Maisteri ja Paavo sytyttivät kynttilät kuusessa. Nyt oli kuusi kaunis. Hertta ja Einari näkivät nyt ensi kertaa joulu-kuusta. Sitä he nyt suut avoinna katselivat.

Sitte tulivat alustalaisetkin ja muu kartanon väki. Heille jaettiin lahjoja.

Dagmar meni piaanon ääreen ja soitti kauniin virren:

„Nyt risti-kansa riemuitkoon,
kiitosta Herran lausukoon,
Kun soi Hän armon's avaran
ja avas meille taivahan“.

Sitte jaettiin lahjat lapsille. Paavo sai uuden puvun, satukirjoja, väri-laatikon, ynnä paljon muuta. Äidilleen sai hän viedä lämpöiset tallukat, huivin, kintaat ja pieniä joulu-tarpeita.

„Mitä saa Elli?“ kysyi Dagmar. Maisteri jatkoi:

„Mikä olisi kyllin hyvää orpo-raukalle, joka juuri keskellä ihanaa ilon juhlaa on kadottanut kalleinta mitä omisti, on kadottanut äitinsä. Mikä kykenee sen kalliin aarteen korvaamaan“

„Oi, lapset! Kyllä tiedän mitä Elli enimmän tarvitsee! Elli saa tänä-iltana uuden äidin . . . Tule syliini lapseni! Et ole enää orpo! Oma tyttöni olet!“

Niin puhuen veti rouva Ellin syliinsä.

Orvon sydän sykähti ilosta. Itkuun hän purskahti ja lujemmin painoi päänsä uuden äidin syliin. Turvaa hakien työnsi hän kätensä rouvan käsiin . . .

Oi, mikä ihana joulu! Orvon joulu. Tänäiltana tuli hänelle pelastaja kurjuudesta. Dagmar muisti samassa Hertan ja Einarin.

„Äiti!“ huudahti hän ja osoitti oven suuhun, jossa Hertta ja Eino arkana seisoivat.

Huomattuaan, että heitä katseltiin, tuli heidän niin paha olla. He myös kyyneliin puhkesivat.

„Oi äiti! Mitä me teemme?“ kysyi Dagmar. „He ovat pitemmän ajan mieron tietä kulkeneet. He ovat kokeneet paljon kovaa. Eikös juuri sellaiset enimmän hellyyttä kaipaa?“

„Tulkaa tänne lapset! Onhan nyt Joulu, ilon ja rauhan juhla. Nyt ei saa olla kyyneleitä!

Luonani on toki sijaa kolmelle kodittomalle ja sydämmessäni riittää rakkautta kaikille“. Rouva se niin puhui.

Hän meni lasten luo ja pyyhki heidän kyyneleensä. Sitten vei hän heidät Ellin ja Paavon luo. Sellainen oli näitten orpojen joulu.

Valkea enkeli lähti liitelemään. Hän liiti Ellin äidin mökin sivuitse ja siunasi hänet rauhaan ja lepoon.

Sitten liiteli enkeli Risu-Tildan mökille ja sieltä kartanoon. Joulu-rauha vallitsi kaikkialla.

Mutta enkeli liiteli sisälle rouvan, Dagmarin ja maisterin huoneisiin ja kuiskasi heille:

„Mitä teitte yhdelle näistä pienimmistä, sen te teitte minulle!“

W. Wuokkola.

—•—

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Kuuromykkä Anna Niemelä Vesilahden Haapavehmaan kylästä lähettää terveisiä opettajilleen ja koulutovereilleen. Hän kertoo elämästään seuraavaa. Syntynyt on hän Punkalaitumella, jossa vanhempansa asuivat. Sitten otti hänen muorinsa ja vaarinsa Annan kasvattityttärekseen Vesilahdelle. Lapsena lähetetti n hänet Turun kuuromykkäinkouluun. Siellä hän ei oppinut puhumaan. Hänet siirrettiin (muutettiin) Mikkelin kuuromykkäinkouluun, jossa häntä opetti ensin herra K. Reponen ja sitten neiti A. Räsänen. Hän oli hyvin sairas ja heikko ennen lapsena ja vielä koulussa ollessaankin. Mutta koulussa oli hänellä hyvin hauska olla ja hän sai oppia paljon. Ahkerasti on hän tilannut ja lukenut Kuuromykkäin Lehteä joka vuosi koulusta päästyään ja pitää paljon tästä omasta

lehdestään. Samoin on hän levittänyt Kuuromykkäin Joulua kyläläisilleen. — Kotona vaarin ja muorin luona tekee hän töitä niin paljon kuin jaksaa, mutta ruumiin voimat eivät ole lujat. Kesällä käy hän ulkotöissä. Talvella kutoo hän kankaita miehille ja naisille. Hän kutoi liinaista nenäliinakangasta, joka myytiin. Sitten hän kutoi miesten pukukankaan. Kangas myytiin Halkivahan kauppiaalle Kangasta oli 84 ½ kyynärää. Kauppias maksoi Annalle kutojapalkkaa 12 mk. 60 penniä. Paljon on Anna sairastellut ja käynyt lääkärien luona usein. Hänellä on kuuromykkä sisar, Sandra, joka oli ensin kuuromykkäin koulussa Turussa, nyt on hän Mikkelissä. — Anna on tyytyväinen asumaan maalla. Hänellä on hauska olla muorin luona. Heillä on peltoja ja niittyjä, 2 lehmää, 1 pieni mulli, 1 pieni sonni 2 vuohta, 3 lammasta, 1 Polle (hevonen), 2 kanaa ja 1 kissa. — Sydämellisiä terveisiä opettajille ja tovereille!

II.

Olen syntynyt v. 1899 30 p. kesäkuuta litin pitäjän Koskenniskan kylässä, jossa vanhempani hoitavat pientä maatilaansa. Heillä on 6 lasta joista 3 osaa vain puhua. Veljeni Kallen vanhempani toimittivat aikaisemmin Kuopion kuurojenkouluun ja oli hän 9 vuotta koulussa. Nyt on Kalle kotona ja tekee työtä vanhan isänsä kanssa. Minut isäni vei 11 vuotiaana Kuopion kuurojenkouluun ja olen nyt viidennellä luokalla ja olen oikein iloinen siitä, ja samalla kiitollinen vanhemmilleni, että laittoivat minut kouluun. Tiedän vielä olevan vanhempia kuuromykkiä, jotka eivät osaa puhua eikä kirjoittaa eikä myöskään lukea. Jumala on osannut opettaa ihmiskuntaa niin, että muutamat ihmiset osaavat ja voivat opettaa kuuromykkiä ja sen kautta ihmiset voivat ymmärtää ja tietää, mitä kuuromykät tarvitsevat? Olen nähnyt paljon kuuromykkiä ja tiedän niitten kaikkien olevan tyytyväisiä saamaansa Jumalan lahjaan. Vaan toivoisin, että kaikki kuulevat tulisivat ymmärtämään kuuromykkien kohtaloa ja pitämään kanssaihmisenään niin kuin useinkin nauretaan kuuromykän huonosti lausutuille sanoille, eikä tarkoin ajatella voisiko kukaan olla paremmin kuuromykän asemassa.

Laina Urpanen.

III.

Kauhajoki.

Täältä päin ei ole näkynyt yhtään kirjettä K-mykkäin lehdessä, vaikka niitä löytyy paljon monessa pitäjässä. Koetan minä poistaa sen puutteen, että toisetkin tulisivat rohkeammiksi ja muistaisivat usein tätä lehteä kirjoituksilla. Täällä on työn puutetta. Minä koetin hakea itselleni työtä valtiolta. Huomasin sanomalehdistä ilmoituksen, että niitä lihatiinuja saisi valmistaa. Kirjoitin Helsinkiin kotiteollisuustarkastajalle ja sain vastauksen, mutta se hanke meni myttyyn. Moni kerkesi jo rakentamaan paljon toiveita.

Tänne muutti syksyllä erääseen taloon kaksi k-mykkä palvelijatarta. He ovat käyneet Pieksämäellä talouskoulua ja osaavat hyvin tehdä askareensa, että haltijat ovat heihin tyytyväiset. Osaavat puhua toisensa kanssa sekä talon väen. Minä käyn heitä usein tervehtimässä, ja on hauskaa nähdä nuorten k-mykkä tyttöjen puhuvan. En ole ennen nähnyt, kuin Vaasan kokouksessa. Täällä kirkon tienoilla kävi jouluiltana k-mykkä mies pussi selässä. Hän käveli edestakaisin ja tuli useamman kerran samaan paikkaan. Hän kävi köyhemmissä perheissä. Hän sai paikoin ruokaa ja oli kiittämätöin. Hän oli ahkera vi ttoilemaan, että naiset pelkäsivät. Kaikesta päättäen hän oli mielipuoli.

Vilho Kujala.

—•—

Arvostelua.

En voinut sivuuttaa suvaitsevalla vaitiolollani sitä asiaa, joka kaipaa kipeästi korjausta ja rohkenen toivoa, ettei se „epäkohta“ uudistuisi jonakin kertana.

Kuten ehkä moni muistanee, minkälainen kansikuva oli „Kuuromykkäin Joulussa“ toissavuonna. En voinut olla ilmaisematta pettymystäni, nähdessän saman kansilehden viimeisessä K:m: Joulussa. Kyllähän se kansilehti on toisella painovärillä painettu, kuin toissavuonna, aivan niinkuin juutalaiset ostavat vanhoja vaatteita, muovailevat ne ajanmukaisiksi, prässäävät ne kiiltäviksi ja myyvät, soaisten ostajien silmät. — Ei se K:m: Joulu suinkaan kohota iloista

joulu-tunnelmaa vanhaan, jäykkään kansilehtikuvaan nähden, eikä suinkaan kiihota lukijaa ahmien lukemaan sisältöä, sillä saattaisihan sisältö olla vanha, niinkuin kansilehdenkin laita oli. Mutta hyvä, ettei sisältö ollutkaan vanha.

Ja kaikkialla kaikissa joulujulkaisuissa on joka vuosi uusia, alkuperäisiä ja henkeviä kansikuvia. Ja sehän on luonnollista, jopa välttämätöntäkin hyvän menekin saavuttamiseksi.

Mitä tulee sisältöön nähden? Warmaan monet hyväksyivät ja mielistyivät sisältöön, mutta sallittakoon minun lausua julki oman mielipiteeni. Olen ennen kaikkea kaivanut syvästi omassa joulujulkaisussamme henkevyyttä, monipuolista ja rikasta sana-varastoa sekä kuvauksia kuuromykkäin sielunelämästä. Silloin se olisi raikkaampi ja sulavampi suomenkieleen nähden ja valaisisi enemmän kuuromykkäin suljettua elämää.

Ja täytyyhän meidän kehittää itseämme sekä kehityttää toisia korkeammalle kehitys-tasolle. Rohkenen kysyä, eikö voisi siirtää ne kuivakiskoiset koulun kertomukset ja koulumuistot k:m:-lehteen ja sen sijaan panna kertomuksia, k:mykkäin elämäkerrallisia ja matkakuvauksia j. n. e. joulujulkaisuun. Sillä se on ja pysyy joulujulkaisuna eikä ole mikään jonkun koulun muistojulkaisu. *Laina Vainola.*

Vastaus.

Ylläolevassa arvostelussaan valittaa neiti Laina Vainola, että „Kuuromykkäin Joulun“ toimitus on vuoden 1914 joululehden kansilehden kaunistamiseksi käyttänyt samaa kuvaa, mikä oli jo edellisenkin vuoden joululehdessä ja huomauttaa, että lehti tämän tähden muka menettää lukija- ja tilaajakuntaansa. Tämän moitteen johdosta voi Kuuromykkäin Joulun toimitus ilokseen mainita, että joululehdellämme v. 1914 oli tuntuvasti suurempi ostajakunta kuin edellisenä vuonna, vaikkakin siinä oli tuo vanha, L. V:laa ja ehkä muitakin loukannut kansikuva. — Tämähän on itsessään niin pieni seikka, että siitä tuskin olisi kannattanut „arvostelua“ kirjoittaa. —

Muutoin voimme mainita, että vanhan kansikuvan käyttämistä viime joulun joululehdessä eivät määränneet toimittajat yksin. Kuten tiedetään, julkaisee joululehtemme Suomen Kuuromykkäin Liitto. Koska uuden kansikuvan hankkiminen tuottaa *useiden satojen markkojen* suuruisen kustannuksen, niin jättivät toimittajat Kuuromykkäin Liiton Keskushallinnon päätettäväksi, tilataanko tätä joululehteä varten uusi kansikuva, tai tyydytäänkö vielä entiseen. Mainitun keskushallinnon mielipiteen ja päätöksen tämän asian johdosta ilmaisee seuraava *ote* Keskushallinnon pöytäkirjasta.

— — — — — — — — — — — — —

„Otettiin keskusteltavaksi „Kuuromykkäin Joulun“ julkaiseminen tänäkin vuonna. Uuden kansikuvan hnnkkimisen suhteen huomauttivat useimmat, että kun sellaisen hankkiminen tuottaisi uusia kustannuksia ja sen kautta tulot vanhain kuuromykkäin kodin hyväksi vähenisivät, niin päätettiin säilyttää vanha kansilehden kuva.“

— — — — — — — — — — — — —

Meitä ihmetyttää, ettei neiti Vainola ole tätä asiaa ymmärtänyt eikä myötätunnolla suvainnut tuota kansilehteä. Kun nyt olemme selittäneet, että säilyttämällä vanhan kansikuvan, olemme *säästäneet* useita satoja markkoja Åvik'in kuuromykkä-naisten vanhain kodille, niin varmaan neiti Vainolakin muuttaa mielipiteensä. — Toimitukselle oli kyllä lähetetty ehdotus uudeksi kansikuvaksi. Mutta se oli kieltämättä niin ruma ja taiteellisesti epäonnistunut (vaikkakin aiheeltaan mukiin menevä), ettei toimittajat eikä Keskushallinto uskaltaneet sillä joululehteänsä „koristaa“. Sillä kun joululehtemme tuhansissa kappaleissa joutuu myös kuulevan yleisön käsiin, niin on valvottava, että se ulkoasultaankin on tyydyttävä. Ilman kuulevain apua ei lehtemme kannattaisi, eikä tuottaisi mitään voittoa.

Mutta Laina Vainola on tyytymätön Kuuromykkäin Joulun sisältöönkin. Hänen mielestään ei siinä saisi olla „kuivakiskoisia“ kertomuksia Kuuromykkäinkoulujemme vaiheista. Omituista! Ajatteleva kuuromykkä tyttö on tyytymätön sen johdosta, että kuuromykkien joululehdissä on kirjoituksia niistä oppilaitoksista, joissa heitä opetetaan lukemaan lehtiään ja joissa heitä koetetaan kehittää sivistyneiksi ja ymmärtäväisiksi sekä yhteiskunnalle hyödyllisiksi ihmisiksi. Joululehden toimitus on aina otaksunut, että kuuromykät ilolla ja kiitollisuudella lukisivat kertomuksia näistä heitä varten aijotuista oppilaitoksista, sekä että koulujen entiset oppilaat mielihyvällä silmäilisivät Joululehtiin painettuja kuvia koulutaloistaan, luokkahuoneistaan, opettajistaan ja oppilasryhmistä. Uskallamme otaksua, että niin onkin asianlaita, ja että ei ole monta kuuromykkää, joka yhtyisi tähän neiti Vainolan moitteeseen. On jo mainittu, että joululehtiämme ostaa myös suuri kuulevain lukijakunta. He juuri mielellään tahtovat saada tietoja kuuromykkäin kouluista sekä niistä henkilöistä, jotka ovat elämäntyökseen valinneet kuuromykkäin opettamisen vaivaloisen tehtävän. Näitten, neiti Vainolan mielestä „kuivakiskoisten“ kertomusten ohella onkin monen jalon, hiljaisen ja uhrautuvaisen miehen ja naisen muisto tullut unholasta vedetyksi päivänvaloon. Ja siitä kait on Suomen kuuromykillä lähin syy olla kiitollinen.

Lopuksi mainittakoon, että Kuuromykkäin Lehtien ja Joululehtien toimittaminen ei ole niinkään helppo eikä kiitollinen tehtävä. Toiseltapuolen valitetaan, että lehdet ovat liian vaikeatajuisia, niin etteivät lukijat niitä ymmärrä. Toiseltapuolen taas sanotaan niitä liian helppotajuisiksi, jopa lapsellisiksi. Lehtiemme tarkoitus on se, että heikkolahjaiset ja vähemmän kehittyneetkin kuuromykät niistä saisivat opetusta, uutisia, huvia ja hyötyä. Parempilahjaiset kuuromykäthän voivat viljellä mitä kirjallisuutta tahansa opikseen ja huvikseen. Sen tähden *koetamme* saada lehtemme sekä sisällön että muodon puolesta niin helppotajuisiksi kuin voimme, vaikka tiedämme, ettemme siinä läheskään onnistu niinkuin pitäisi — Tämä seikka pitäisi ottaa huomioon niitten kuuromykkäkirjailijoittenkin, jotka lehtiimme avustuksiaan lähettävät. Eikä tulisi heidän närkästyä vaikkakin heidän lähettämiään kirjoituksia toimittajain kädet korjailevat, muuttelevat j. n. e. Uskallamme toivoa, ettei kirjoitusten arvo siitä kärsi.

Julia Stadius. *John Sundberg.*
Huugo Nyberg.

—◆—

Turun Kuuromykkäyhdistys.

Toimintavuosi 1914.

Jeesus on sanonut, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä. Tämä on totta. Sentähden Turun Kuuromykkäinyhdistyskin on taas kuluneena vuonna tarjonnut jäsenilleen sekä hengellistä että henkistä ravintoa. Niinpä on pastori A. E. Nordman pitänyt lukukausien aikana jumalanpalveluksia yhdistyksen huoneustossa. Jumalanpalveluksiin ovat kaupungin ja maaseudun kuuromykät olleet tervetulleita. Raamatunkeskustelutunteja on johtanut opettajatar Helmi Liljefors. Kuuromykkäin matkapappi, pastori K. A. Nyman on käydessään paikkakunnalla pitänyt jumalanpalveluksia ja hartaushetkiä kuuromykille yhdistyksen huoneustossa. Hän on myös pitänyt puheita yhdistyksen hengellisissä iltamissa.

Juhlia ja iltamia on myös ollut. Kevätlukukaudella on vietetty J. L. Runebergin, C. O. Malmin ja C. H. Alopaeuksen juhlia. Viimemainitussa juhlassa on kuuromykkäin opettajatar L. Sahlberg antanut kuuromykille ilmaiseksi kahvit. Syyslukukaudella taas on yhdistyksessä vietetty 10-vuotisjuhlaa sen johdosta, että yhdistyksen vahtimestari kuuromykkäpariskunta Virtanen on tämän ajan uskollisesti toimensa hoitanut. Muistoksi antoivat yhdistyksen jäsenet rva Virtaselle sievän taskukellon. Uudenvuoden aattona on ollut kuuromykkäin tavanmukainen joulujuhla.

Iltamista, joiden ohjelmissa puheet, esitelmät, kertomukset, laulut viittomilla, taikalyhtykuvat y. m. ovat vaihdelleet, mainittakoon voimistelijain 28 p. helmikuuta ja 18 p. huhtikuuta pitämät iltamat. Tulot niistä tulivat kuuromykkäin urheilu- ja voimisteluseuran hyväksi.

Muutamia keskustelukokouksiakin on yhdistyksellä ollut hyödyllisistä, kuuromykkiä koskevista asioista Sitäpaitsi on annettu apua ja neuvoja jäsenille erilaisissa asioissa.

„Lesken-Ropo“-säästölaatikot, joihin kuuromykät vuoden varrella keräävät pienistä tuloistaan rahaa, tyhjennettiin tammikuussa. Säästölaatikoista kokoontui 25 mk 88 p. ja on nyt „Lesken-Rovossa“ kaikkiaan rahaa 90 mk 99 p. Näin kootuilla säästöillä tahtovat yhdistyksen jäsenet auttaa sairaita ja köyhiä kuuromykkiä. C. O. Malmin kuvapatsasrahastoon on myös saatu vähä rahaa ja on siinä nykyään 14 mk 15 p.

Naiskuuromykkien vanhuudenkotia varten, joka perustetaan Åvikin tilalle Hyvinkäällä, on taas kerääntynyt 8 mk. Ennen on jo yhdistyksen puolesta kotiin annettu 35 mk.

Urheilua ja voimistelua kuuromykät ovat menneenä vuotena ahkerasti harrastaneet. Kevättalvella kilpailivat he hiihdossa, jossa palkintoja jaettiin sekä miehille että naisille.

Kevätlukukaudella on yhdistyksen ompeluseura kokoontunut kahdesti viikossa valmistamaan myyjäisiä varten tavaroita. Ompeluseu-

raa ovat johtaneet rvat E. Virtanen ja A. Rantanen.

Sairasapua ovat saaneet yhdistykseltä muutamat kuuromykät. Kunnallissairaalaan toimitettiin kevätpuolella eräs kuuromykkäharjatyöntekijä. Yhdistyksen „Kukkaislähetyksestä" on sairaille kuuromykille viety kukkia, joilla on tahdottu heidän mieltään ilahuttaa ja osaaottaa heidän kärsimyksiinsä.

Turun taidemuseossa ovat jäsenet käyneet keväällä tauluja katsomassa. Sinne he ovat päässeet vapaasti.

Yhdistyksen kirjastossa oli vuoden lopussa 222 kirjaa. Kirjastoa on hoitanut hra E. Savisaari.

Apurahana on yhdistys saanut 500 mk. Turun Säästöpankilta. Turun Kuuromykkäin auttajayhdistys on antanut 25 mk köyhille kuuromykille jouluaattona pidettyyn jouluillanviettoon.

Yhdistyksen jäsenluku oli vuoden alussa 61, joista m ehiä oli 32 ja naisia 29. Vuoden kuluessa on jäsenluku vähentynyt 2:lla ja uusia on tullut 3, joten se vuoden lopussa oli 62, joista miehiä on 31 ja naisia 31.

Kuoleman kautta ovat yhdistyksestä poismuuttaneet Nestor Tammi ja Arvi Kuha, joita kaikki jäsenet ka paavat. Haihtumattomasti pysyy Arvi Kuhan vakava ja opettava, elämänkokemuksissa saavutettu esiintyminen kuuromykkäin mielissä.

Yhdistyksen tilit osottavat säästöä edelliseltä vuodelta 5,968 mk 73 p., tuloja 986 mk. 95 p. ja säästöä tälle vuodelle 6,240 mk 93 p.

Yhdistyksen ja to mikunnan puheenjohtajana on ollut opettaja J. K. Palomaa, varapuheenjohtajana ja sihteerinä hra E. Savisaari, rahastonhoitajana pastori A. E. Nordman ja toimikunnan muina jäseninä ovat olleet rvat E. Virtanen ja A. Rantanen, nti M. Tammi sekä hrat A. Vilkki, H. Virtanen, H. Hytönen ja H. Rantanen.

Lopuksi pyytää Turun Kuuromykkäinyhdistys sydämellisimmin kiittää niitä arvoisia henkilöitä, jotka kuluneena vuotena ovat sen elämää edistäneet ja auttaneet.

Turussa, tammik. 10 p. 1915.

Toimikunnan puolesta:

J. K Palomaa.

—•—

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys.

Työvuosi 1914.

Raittiustyötä on yhdistys elämänsä kymmenentenäkin toimintavuotenaan tehnyt kuuromykkäin keskuudessa Turussa ja osaksi maaseudullakin.

Turussa on pidetty raittiusiltamia vakavasisältöisine ohjelmineen, esitelmiä ja keskusteluiltoja. Esitelmiä varten on ostettu Raittiuden ystävien opetusvälineiden 3:s sarja. Kaikkiin näihin eri tilaisuuksiin ovat kuuromykät olleet tervetulleita. Raittiutta on jaettu maksutta, siksi on pääsy iltamiin kaikille ollut vapaa. Iltamat on pidetty Turun Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa. Jäsenten käytettävänä on ollut myös raittiusyhdistyksen kirjasto, jossa nykyään on 160 kirjaa. Kirjaston hoitajana on ollut hra E. Savisaari. Lisäksi on yhdistys tilannut jäsentensä luettavaksi Kylväjän, Terveydenhoitolehden ja Kodin sekä saanut lahjaksi Uuden Auran.

Raittiuslehtisiä on yhdistys jakanut kuuromykille ilmaiseksi sekä Turussa että maaseudulla.

Yhdistyksen toimintaa Turussa on auttanut Turun Säästöpankki antamalla s lle 150 mk. Kuuromykkäin auttajayhdistys taas on lahjoittanut raittiusyhdistykselle 50 mk. Turun raittiuspiiritoimikunnalta on opettaja T. Hänninen toimittanut yhdistyksen jäsenille 75 kpl. Turun raittiuspiirin 25-vuotisjuhlajulkaisua, jonka kuuromykät kiitollisin mielin ottivat vastaan.

Stipendiaattina maaseudulla on käynyt hra E. Savisaari. Hän on ollut Loimaalla ja Riihimäellä.

Hra Savisaari kirjoittaa matkoistaan seuraavaa:

„Viime keväänä huhtik. 13 p:nä tein matkan Loimaalle, jossa Loimaan ja sen ympäristön kuuromykkäin kokous pidettiin. Kokouksen paikka oli Peltoisten kylän „Hakala"-nimisessä torpassa. Tilaisuuteen saapui 14 kuuromykkää. Kokouksen puheenjohtajana oli nti H. Penttinen, joka lausui kaikki tervetulleiksi, pitäen raamatunselityksen. Sitten pidin raittiusesitelmän, selostaen väkijuomain vaikutusta ja seurauksia ruumiiseen sekä jaoin myöskin raittiuslehtiä kuuromykille. Kokous kului juhlallisesti ja hauskasti."

Toisesta matkastaan hän kertoo:

„Uudenvuodenpäivänä matkustin Helsingin kautta Riihimäelle. Kokoukseen, joka pidettiin Riihimäen palokunnantalossa, saapui 28 kuuromykkää eri tahoilta. Kokous alkoi pastori H. Nybergin pitämällä hartaushetkellä, jota seurasi hra E. Karilaan puhe. Sitten pidin esitelmän väkijuomien seurauksista ja niiden vaikutuksesta yhteiskuntaan. Minulla oli mukanani raittiusopetusvälineitä, joiden avulla kuuromykät helpommin ymmärsivät esitelmäni." —

Jäseniä oli raittiusyhdistyksessä vuoden 1914 alussa 77. Vuoden kuluessa on poistettu jäsenluettelosta 4 ja uusia on tullut 2, joten vuoden lopussa jäsenluku oli 75, joista naisia oli 43 ja miehiä 32. Jäsenmaksu on ollut 75 p. ja 50 p. Köyhyyden tähden useain kuuromykkäin ei ole tarvinnut maksaa jäsenmaksua.

Yhdistyksen tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 255 mk 89 p., tuloja 219 mk. 20 p., menoja 202 mk. 10 p. ja säästöä kuluvalle vuodelle 272 mk. 99 p.

Puheenjohtajana ja rahastonhoitajana yhdistyksessä on ollut kuuromykkäinopettaja hra J. K. Palomaa, varapuheenjohtajana ja kirjurina on toiminut hra E. Savisaari. Muina jäseninä toimikuntaan ovat kuuluneet rvat E. Virtanen ja A. Rantanen, nti M. Tammi sekä hrat H. Hytönen ja H. Rantanen.

Turussa 17 p. tammik. 1915.

Toimikunnan puolesta:

J. K. Palomaa.

—•—

Suomen Kuuromykkäin Liiton Edustajainkokous

on aijottu pitää Helsingissä helluntaipyhinä ensi toukokuun 23 ja 24 päivinä. Edustajakokoukseen on jokaisella haaraosastolla oikeus lähettää yksi valtakirjalla varustettu edustaja kutakin 10 jäsentään kohti. Km-Liiton puolesta maksetaan matkakulut vain yhdelle edustajalle kustakin haaraosastosta.

Kehoitamme kutakin haaraosastoa sekä yksityisiäkin kuuromykkiä miettimään keskustelukysymyksiä sekä lähettämään ne ja niihin liitetyn kirjoitetun alustuksen *Suomen kuuromykkäin Liiton Kansliaan*, os: *Helsinki, Rikhardink. 2*, ennen maaliskuun loppua.

Kuuromykkäin Liiton keskushallinto.

—•—

Kuuromykkäin joulu.

Kuuromykkäin Joulua myivät eniten seuraavat 3 asiamiestä, jotka saavat siis palkinnot: *Aleksanteri Virtanen*, Tampere, myi 300 kpl. ja sai I palkinnon. Toisen palkinnon sai *Hannes Ylén*, Kemistä, joka myi 271 kpl. Kolmannen palkinnon sai *Adolf Marttila*, Sortavalasta, joka myi 200 kpl.

—•—

Tietoja kotimaasta.

Helsingin kuuromykkäinyhdistys 20-vuotias. Helmikuun 12 p:nä on kulunut 20 vuotta siitä kun Helsingin kuuromykkäinyhdistys perustettiin. Tämän johdosta vietettiin Helsingin kuuromykkäin yhdistyksessä helmik. 13 p:nä onnistunut ja suuri muistojuhla, johon oli kutsuttu paljon kuuromykkäin ystäviäkin. Kerromme tästä juhlasta tarkemmin lehtemme ensi numerossa ja julkaisemme useita kuvia Helsingin kuuromykkäin yhdistyksestä.

Helsinki. Totutun tavan mukaan vietti Helsingin k. m. yhdistys tammik. 2 p. yleistä joulujuhlaansa, ensikertaa omassa laajennetussa huoneustossaan. Sinne jäsenet ystävineen ja ystävättärineen kokoontuivat salin täydeltä. Ohjelmana oli ensin tervehdyssanat, jotka hra E. Karilas lausui. Senjälkeen Sigurd Månsson merimieheksi pukeutuneena sulavin liikkein esitti varsin luontevasti „Merimiehen laulun", jota yleisö ihastuksella katseli. Tunnettu taikatemppuilija hra Wetzell sen jälkeen piti yleisöä hyvällä tuulella onnistuneilla esityksillään. Väliaikaa pidettyä ja virvokkeita nautittua, sekä ohjelman huippukohtaa odotellessa esitti eräs k. m. neiti erään tanskalaisen naiskirjailijan Anna Baadsgaard'in kirjoittaman kertomuksen „Kuuromykkä". Esitys hiukan epäonnistui kun esittäjän piti epävakaisella tuolilla seisoa kertoessaan, joten suunnitellut liikkeet täytyi hänen heittää penkin alle. Esiripun auettua näkyi näyttämöllä sotilas-sairashuone. Vuoteella makasi haavoittunut sotilas n:o 39. Lääkäri ja sanomalehtimies väittelivät potilaasta, jota sittemmin tuli hoitamaan yksi „Punaisen ristin" sisar. — Mutta — voi! Sisar tapasikin haavoittuneessa nuoruutensa rakastetun. Lopussa sotilas kuolee pää sisaren helmassa. Sisaren rukoukset häntä saattoivat korkeuteen. — Esitys oli kauttaaltaan hyvin valmistettua, melkeinpä täydellistä. On ilo todeta se seikka, että H:gin k. m. yhdist. näyttelijät pyrkivät vuosi vuodelta esittämään yhä täysarvoisempaa. Taiteilija Talvia tutustutti yleisöä työtapoihinsa kuvanveiston alalla, muovailemalla erään mallina seisovan neitosen rintakuvan tuossa tuokiossa piirre piirteeltä yhtäpitävästi. Lopun lo-

puksi alkoi nuorison hilpeä leikki, jonka kestäessä huvipostiakin jaettiin. Ken halusi sai myös annoksen sähköä, jos maksoi 10 p. Kun klo löi 12, täytyi jokaisen ajatella höyhensaarille siirtymistä. Juhlassa koottiin kolehti, joka joutuu Belgian sodasta kärsineitten k. m. hyväksi.

Vihittyjä. Viime joulukuun 12 p:nä vihittiin Turun Kuuromykkäin yhdistyksessä neiti Augusta Henriksson ja puuseppä Juho Viitanen avioliittoon. J. Viitanen on käynyt Turun viittomakoulun ja A. Henriksson Turun puhekoulun, neiti F. Holmströmin ent. oppilas. — Tammikuun 24 p. vihittiin Tohmajärven pappilassa kuuromykät Riitta Juvonen ja Olli Karppinen Viipurista.

Joulupuurojuhla pidettiin Turun kuuromykkäin yhdistyksessä tavanmukaisesti Turun piirin kuuromykkäin auttajayhdistyksen toimesta kodittomille kuuromykille 24 p:nä joulukuuta klo 4—7. Salissa seisoi joulukuusi, jonka palavat kynttilät valaisivat huonetta juhlallisesti. Opettaja hra J. K. Palomaa ja E. Savisaari pitivät juhlapuheita. Tarjottiin kaikille kahvia leipineen ja voileipiä ja lopuksi syötiin lämmintä, hyvin keitettyä joulupuuroa maitoineen.

Joulujuhla pidettiin Turun kuuromykkäin yhdistyksessä 31 p:nä jouluk., eli uuden vuoden aattona klo 6—12 yöllä. Ohjelma aloitettiin hra J. K. Palomaan pitämällä, pitkällä, kauniilla joulupuheella. Tarjottiin kaikille kahvia ja omenia. Ohjelmassa oli E. Savisaaren puhe joulusta, rva E. Sjöströmin ja L. Santalahden joulukertomukset ja nti M. Tammen satu. Leikittiin hauskasti myöhään ja keskellä yötä pidettiin puhe vanhan vuoden vaiheista ja uuden vuoden toiveista, onniteltiin toisillensa hyvää uutta vuotta ja hajaannuttiin iloisilla mielillä kotiinsa.

Vuosikokous pidettiin Turun kuuromykkäin yhdistyksessä 10 p:nä tammik. Yhdistyksen puheenjohtaja, hra J. K. Palomaa luki pitkähkön laatimansa vuosikertomuksen, joka yksimielisesti hyväksyttiin. Tilintarkastajiksi valittiin neiti H. Liljefors ja L. Santalahti vakinaisiksi ja varalle nti A. Jokinen ja rva A. Vallenius. Muut vaalit toimitetaan maaliskuun vuosikokouksessa.

Nimenmuutos. Räätäli Lambert Sandell Turussa on viime vuonna ottanut uuden nimen „Santalahti", joka täten tiedoksi annetaan tuttaville kuuromykille.

Tietoja kuuromykistä. Räätäli E. Savisaari on saanut uuden hyvän paikan Kestilän pukimoliikkeessä Turussa.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen vuosikokous oli tammik. 17 p:nä.

Kokouksessa esitettiin ensin yhdistyksen vuosikertomus, joka on painettuna lehdessämme.

Toimikunnalle annettiin tilintarkastajain ehdotuksesta tilinvapaus.

Jäsenmaksuna päätettiin edelleen kantaa vuodessa 75 p. ja 50 p.

Puheenjohtajaksi valittiin uudestaan opettaja J. K. Palomaa, varapuheenjohtajaksi hra E. Savisaari ja johtokunnan muiksi jäseniksi tulivat rvat E. Virtanen ja A. Rantanen, neiti M. Tammi sekä hrat H. Hytönen ja L. Santalahti.

Kirjastonhoitajaksi valittiin hra E. Savisaari ja huvitoimikuntaan kahdeksan jäsentä.

Tilintarkastajiksi tulivat nti I. Domander ja E. Manelius vakinaisiksi sekä varalle nti Tunen ja hra J. Helenius.

Yhdistykseen liittyi kokouksessa yksi uusi jäsen.

»Lesken Ropo» tyhjennettiin Turun Kuuromykkäin yhdistyksessä tammik. 10 ja 17 p:nä. Säästölaatikoista kerääntyi 27 mk. 76 p., josta summasta päätettiin antaa naiskuuromykkäin vanhuudenkodille 7 mk. 76 p., joka liitetään yhdistyksessä ennen koottuihin varoihin.

Vakinaiseksi jäseneksi Suomen Kuuromykkäin Liittoon on liittynyt neiti Tekla Ojala Kiikasta, Ritalan talosta.

Herran Ehtoollista kuuromykille annetaan Viipurissa helmikuun 21 p:nä, rukouspäivänä.

Surullinen asia. Eräs kuuromykkä tyttö *Iida Saarinen* Lokalahden pitäjästä murhasi viime joulukuun 3 ja 4 päivän välisenä yönä yksinäisen, 70 vuoden vanhan vaimon Sofia Åberg'in. Vanha vaimo asui yksin omassa tuvassaan eräässä saaressa. Iida Saarinen meni saarelle, piileskeli metsässä pari päivää ja odotti milloin hän murhaisi vanhan vaimon. Kun hän näki Sofia Åberg'in menevän navettaan hiipi kuuromykkä tuvan vintille. Yöllä vanhuksen nukkuessa tuli julma kuuromykkä alas tupaan ja löi vanhuksen kirveellä kuoliaaksi, kantoi hänen ruumiinsa mereen ja upotti sen sinne. Sitten varasti hän tuvasta huonekaluja, tavaroita, rahaa y. m. sekä peitti tarkasti murhan jäljet, pesi veren pois j. n. e. Kuuromykkä Iida Saarinen on ennenkin varastanut. Hän lienee myös sytyttänyt tulipalon ja tehnyt monia rikoksia. Hänet on vangittu ja odottaa hän tuomiotansa. — Me ihmettelemme ja säälimme, että paha on saanut tämän kuuromykän niin valtaansa. — Hän on käynyt Turun km.-koulun ja on ijältään vielä nuori.

Åvikin vanhainkoti avattiin tarkoitukseensa pienellä juhlallisuudella tammik. 31 p:nä. Jo edellisenä päivänä saapuivat kodin nykyiset kaksi hoidokasta, Anna Inborr Helsingistä ja Hilda Strömsten Porkkalasta, sekä heidän hoitajattarensa, neiti Lyyli Salonen Pirkkalasta. Kun sitten sunnuntaipäivä kirkkaana ja aurinkoisena valkeni, tuli vieraita läheltä ja kaukaa. Helsingistä saapuivat: Aistivialliskoulujentarkastaja, maisteri V. Forsius, rouvat J. Stadius, M. Hirn ja J. von Bonsdorff, neidit S. Heikel ja I. Liukkonen, sekä herra John Sundberg; Turusta: Pastori A. E. Nordman rouvineen; Porvoosta: Maisteri O. Wichmann, neidit L. Aschan ja A. Westerlund. Paikkakuntalaisia edustivat herra Isak Eneberg ja rouva K. Bergström. — Kellon lähetessä yhtä siirryttiin vanhainkodin puolelle, jossa pastori Nordman viittomilla kertoi vanhuksille tuon iki-ihanan Raamatun kertomuksen siitä, miten Jeesus asetti myrskyn. Kauniisti sovitti pastori sen vanhusten elämään: heidänkin purttaan on moni tuuli ajellut maailman myrskyisellä ulapalla, monta kovaa ovat kokeneet, monta vaikeutta kestäneet. Nyt on Jumala auttanut heidät satamaan, jossa varmaan rauhaa nauttia saavat, kunhan vain antavat Jeesuksen kaikki myrskyt tyynnyttää. Hartaudella seurattiin esitystä, joka loi kirkkaan onnenhohteen vanhusten kurttuisille kasvoille. — Vihkiäiskahvit juotua, luki tarkastaja Forsius juhlaan saapuneet sähkösanomat, joita olivat lähettäneet: Jyväskylän kuuromykkäinkoulu: Kaikkivaltiaan siunaus suojissasi levätköön; Jyväskylän Kuuromykkäinyhdistys: Onni uutehen tupahan; Helsingin kuuromykkäinyhdistys: Jumalan siunausta ja menestystä jalolle toiminnallenne. Tervehdyksiä olivat vielä lähettäneet neidit Louise Sahlberg, Naema Helsingius ja Anna Nyström. Seurasi sitten tarkastaja Forsiuksen lämminhenkinen puhe, jossa hän lausui ilonsa siitä, että vihdoinkin oli toteutunut kuuromykkäin ystävien monivuotinen, harras toive, voida edes muutamille turvattomille valmistaa rauhallinen elämänilta. Vielä kiitti hän kaikkia niitä, jotka tavalla tai toisella olivat olleet mukana tätä pientä kotia luomassa. Erikoisesti kohdisti hän sanansa herra Sundbergiin, „sillä ilman hänen tarmoaan ja horjumatonta uskoaan siihen, ettei mikään ole mahdotonta emme tänään voisi tätä ilonpäivää viettää". Tarkastaja lopetti puheensa toivomuksella, että kaikki läsnäolijat saisivat nähdä sen päivän koittavan, jolloin uusi, tilava vanhainkoti tuolla puollen mäntyharjun kohoaa. — Tervehdyksiä toivat; Pastori Nordman Turun ja maisteri Wichmann Porvoon kuuromykkäinkoulun opettajistolta, rouva Stadius Helsingin ja neiti Westerlund Porvoon kuuromykkäinyhdistykseltä. — Kello neljä syötiin päivälliset koulukodin puolella, ja rattoisaa yhdessäoloa jatkui iltaan asti. Täysikuu jo valaisi kaunista talvimaisemaa ja loi hopeista hohdettaan harjun juhlallisille hongille, joiden suojassa vanhainkoti niin rauhallisena lepäsi, kun vihdoin erottiin. Varmaankin jokainen sydämestään toivoi tyytyväisyyden, rauhan ja rakkauden hyvien hengetärten saavan pysyväisen tyyssijan tuossa pienessä kodissa, jonka yksinkertaista, mutta tunnelmallista vihkiäisjuhlaa oli vietetty.

Enokki Pyttylä Tervolasta on ollut Karungin ja Tornion rautatierakennustöissä ajomiehenä muutamia viikkoja. Hänellä oli hyvä ja luja tammahevonen, joka tuotti hyvää ansiota. Samassa paikassa moni mies pyysi monta kertaa ostamaan hänen parasta hevostansa. E. Pyttylä tarjosi sen rekineen ja valjaineen 650 markalla ja sai heti voiton. Ja radan valmistuttua, palasi hän takaisin kotiinsa onnellisesti.

Tampereen K. m. yhdistyksellä oli vieraana kansakoulunopettaja, herra Saarinen Tampereelta sunnuntaina tammik 31 p. klo 7 i. p. Opettaja Saarinen puhui tulkin kautta Pyhästä Hengestä ja Tuhlaajapojasta. Hänen kaunista ja hauskaa puhettansa seurasi 25 läsnäollutta kuurom. Puheen jälkeen hän opetteli viittomakieltä, joka häntä näytti miellyttävän.

Helsingin kuuromykkäin yhdistys on saanut erään uuden osaston. Sen nimenä on: „Näytelmätaiteen harrastajat". Sen perustaminen tapahtui tammik. 9 päivä, jolloin yhdistyksessä oli pieni illatsu. Puheenjohtajaksi on tullut koko homman alkuunpanija, kirjansitoja O. Wetzell, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi kirjaltaja E. Karilas, sihteeriksi ja kirjastonhoitajaksi puhtaaksikirjoittajatar Ida Wanamo. Johtokunnan muina jäseninä ovat kivipiirtäjä A. Nordstedt ja kuvanveistäjä S. Vuokko sekä neiti Selma Forsström. Sanotun uuden osaston tarkoituksena on kehittää kuuromykkäin taideharrastusta. *W:mo.*

Kiitollisuutensa osotteeksi neiti Charlotta Elisabeth Eskelinille jätti Suomen kuuromykkäin liitto kuuromykkäinopettaja E. J. Pesosen kautta K. O. Malmin elämäkerran suomeksi ja ruotsiksi, kukkivan liljan ja kirjekuoren, jossa liiton tervehdyksen ohella oli 20 markan kultaraha. — Neiti Eskelin on näet hyväntahtoisesti lahjoittanut useita esineitä, jotka hän on saanut Malmin kodista, Suomen kuuromykkäin liiton museoon.

Jyväskylän kuuromykkäyhdistyksen vuosikokous oli viime tammikuun 24 p:nä kuuromykkäkoululla. Kun yhdistyksen puheenjohtaja, opettajatar Elli Silvander oli avannut kokouksen, luki yhdistyksen sihteeri, opettaja Veikki Janhonen laatimansa vuosikertomuksen, jonka mukaan yhdistyksen toiminta viime kuluneena vuotena on ollut tavallista vilkkaampaa. Ompeluseura on työskennellyt säännöllisesti aina lauvantai-iltasin ja sunnuntaikokouksia on ollut tuon tuostakin ja osanotto on näihin molempiin ollut sangen runsas. Paitsi noita tavallisia seurusteluiltoja oli yhdistyksellä viime vuoden kevätpuolella yksi hauska huviretki potkukelkoilla opettaja Martti Pihkalan maatalolle sekä viime marraskuun 28 p:nä suurempi iltama kuuromykkäkoululla ja sen yhteydessä myyjäiset. Iltamassa kannettu kolehti Åvikin vanhain kodin hyväksi tuotti 35 markkaa ja myyjäiset tuottivat yli sata markkaa yhdistyksen rahastoon.

Joulukuusijuhlaansa vietti yhdistys viime joulukuun 17 p:nä kuuromykkäkoululla.

Kuuromykkäin edustajain kokouksessa Helsingissä viime vuonna edusti yhdistystä sen sihteeri, opettaja V. Janhonen ja kuuromykkäin yleisessä kokouksessa Vaasassa viime kesänä oli useita yhdistyksen jäseniä. Myöskin viime marraskuussa kuolleen toimittaja Julius Hirnin haudalle laskettiin yhdistyksen puolesta seppele kiitollisuuden ja kaipauksen tunteeksi kaikesta siitä hyvästä, mitä vainaja oli Suomen kuuromykkäin hyväksi ja kohottamiseksi tehnyt.

Yhdistyksen puheenjohtajana viime vuonna on ollut opettajatar Elli Silvander, sihteerinä opettaja Veikki Janhonen, rahastonhoitajana Oskari Reino ja muina johtokunnan jäseninä neiti Edla Manninen, räätäli Matti Kangas ja puuseppä Matti Sulka. Tilintarkastajina ovat olleet opettaja Martti Pihkala ja neiti Lahja Kuukkanen, joka viimemainittu myöskin on ollut kirjastonhoitajana.

Yhdistyksessä on kuluneena vuonna ollut 20 kuulematonta ja 12 kuulevaa eli yhteensä 32 jäsentä. Yhdistyksen rahavarat osoittivat tuloja 141 markkaa 38 penniä ja menoja 58 markkaa 90 penniä. Säästö tälle vuodelle edellisen vuoden säästön kanssa on kaikkiaan 360 markkaa 10 penniä. Sitäpaitsi on yhdistyksellä „Lesken ropo" rahasto, jossa nykyään on 29 markkaa 80 penniä. Johtokunnalle myönnettiin tilinvapaus.

Toimitettiin sitten virkailijain vaali tätä vuotta varten ja tulivat johtokuntaan valituiksi opettajatar Elli Silvander puheenjohtajaksi ja opettaja Veikki Janhonen sihteeriksi eli molemmat uudelleen, rahastonhoitajaksi neiti Lahja Kuukkanen ja muiksi johtokunnan jäseniksi neidit Maiju Nieminen ja Elin Olander. Lainakirjaston hoitajaksi valittiin neiti Tyyne Takala. Tilintarkastajiksi valittiin puuseppä Matti Sulka ja O. Reino.

Johtokunta sitten pitämässään kokouksessa laati yhdistykselle työsuunnitelman tätä toimintavuotta varten.

Heimarin puutarha- ja talouskouluun

(Mikkelin lähellä)

otetaan tänäkin vuotena oppilaiksi muutamia *kuuromykkä-tyttöjä*. Koulumaksu on 150 mk. Siitä annetaan oppilaalle paitsi opetusta, ruoka ja asunto. Oppikurssi alkaa huhtikuun 7 päivänä ja kestää 7 kuukautta.

Kirjoittakaa allekirjoittaneelle, niin saatte lähempiä tietoja.

Mikkelissä, tammikuulla 1915.

E. J. Pesonen,
kuuromykkäin opettaja.
os. Mikkeli.

Luonnontieto

kuuromykkäin opetusta varten. Hinta postirahoineen
75 p:iä

Yhteiskunta-opas

Suomen kuuromykille.
Hinta postirahoineen
75 p:iä

Kirjat saadaan allekirjoittaneelta osotteella:

E. J. Pesonen,
Mikkeli.

Kuuromykkäin Lehti v. 1915.

Kuuromykkäin Lehti ilmestyy taas tänä vuonna kuten ennenkin. Siihen koetetaan hankkia opettavaisia, hyödyllisiä ja huvittavia kirjoituksia sekä tietoja Suomen kuuromykkien elämästä ja harrastuksista. Myöskin otetaan siihen kuvia niin usein kuin varat riittävät. Koetamme kirjoittaa niin helposti, että kuuromykät ymmärtäisivät tämän oman lehtensä sisällön. *Lehteä on paras tilata läheisimmästä postikonttorista.* Se maksaa 1 mk. 50 penniä vuodessa. Sitä sopii myös tilata lehden asiamiehiltä sekä suoraan toimitukselta, osote: *Helsinki, Rikardinkatu 2.*

Ruvetkaa Kuuromykkäin Lehden asiamiehiksi ja kerätkää sille runsaasti tilaajia tuttavienkin parissa! Asiamiehet saavat palkkioksi

jokaisesta	9	kappaleesta	1	ilmaiseksi	
»	18	»	2	»	
»	27	»	3	»	j. n. e.

»Kuuromykkäin Lehti» pitää tulla jokaiselle lukutaitoiselle kuuromykälle Suomessa.

Toimittajat:

John Sundberg. *Huugo Nyberg.*

Sisällys: Päättäkää koko elinajaksenne ottaa raamattu ohjaajaksenne ja neuvonantajaksenne! — Taivainen kipinä (runo). — Juho Wäisäsen luokkatovereille. — Orpojen joulu. — Kirjeitä kuuromykiltä. — Arvostelua. — Turun Kuuromykkäyhdistys. — Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys. — Suomen Kuuromykkäin Liiton edustajakokous. — Kuuromykkäin joulu. — Tietoja kotimaasta.

Helsinki 1915. K. F. Puromiehen Kirjapaino O.-Y.